

EXPUNERE DE MOTIVE

Poporul român, prin referendum național, a adoptat Constituția României, unde la art. 61 alin. (1) se precizează că Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării. De asemenea, prin Legea fundamentală a țării se dă posibilitatea Guvernului, la art. 115, ca să adopte Ordonanțe de Urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora. Această prevedere constituțională a fost folosită în mod abuziv de către toate guvernele. Exemplificăm cu situația Ordonanțelor de Urgență adoptate în perioada 2000-2005, care este edificatoare: 297 O.U.G. – în anul 2000; 195 O.U.G. – în anul 2001; 209 O.U.G. – în anul 2002; 127 O.U.G. – în anul 2003; 144 O.U.G. – în anul 2004; 209 O.U.G. – în anul 2005. Până în 22 februarie 2006, Guvernul a adoptat încă 18 O.U.G.

Prin această practică a abuzului de Ordonanțe de Urgență s-a ajuns ca Parlamentul să fie transformat într-o anexă a Guvernului, care are rolul de a vota tot ce a legiferat Executivul și de a respinge, la comandă politică, peste 95% dintre propunerile legislative ale senatorilor și deputaților.

Având în vedere angajamentele Alianței D.A. din campania electorală și Programul de guvernare 2005-2008, precum și „prăbușirea“ încrederii cetățenilor în Parlament datorită în special abuzului de Ordonanțe de Urgență, inițiatorii supun spre dezbatere și adoptare următoarea propunere legislativă.

Inițiatori:

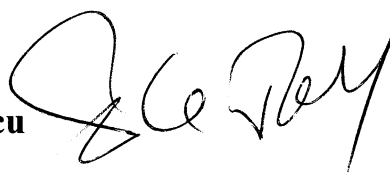
Senator Dr. Gheorghe Funar

Senator Dr. Aurel Ardelean

Senator Dan Claudiu Tănăsescu

Senator Valentin Dinescu

Deputat Ioan Aurel Rus

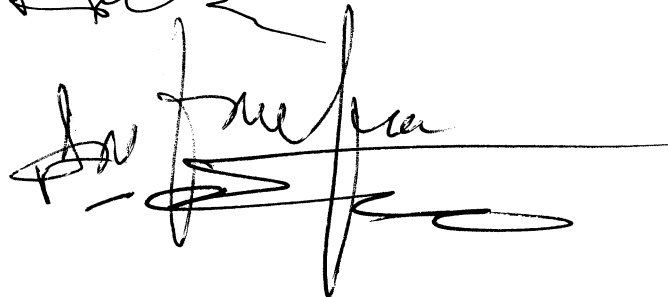
Deputat Adrian Moisoiu

Deputat Dumitru Avram

Deputat Dan Dumitru Zamfirescu

Senator VIOREL DUMITRESCU